

Kaks kõsilaast.

Lühise jutt Eesti rahva elust.

Oru talu Maret oli ilus ja jumekas türk. Ega see siis kaime ei olnud, kui mõnigi kula noor mees teda hää meelega nägi ja iseenesest mõtles: „Kes Maret omale naeseks võtab, see saab ilusa abikaasa, see on tösi. Kahju et mina veel ei vodi abiellusse heita.”

Maret oli peremehe tütar. Tema isa ei olnud rikkas mees, aga tal oli nii palju, et igapäewast leiba voldis saada. Isa oli enne teise peremehe sulane olnud ja sulase-põlves ka naese vodtnud. Maret ema oli ka tubli perenaene ja oma mehe truu abikaas. Sest see tuli, et Maret ilusaste üles kaasvas ja niisama tublik inimeseks sai kui emagi. Nõnda oli siis Maret ihu ja hinge poolest terve ja rikkumata türk.

Maretil oli vaid ka veel kaks nooremat õde

ja üks wanem ja üks noorem wend. Nõnda oli tema wanemate siis ühte kõku wiis last.

Oru talu peremees, Maret iša, Türi, oli niisama mõistlik inimene kui tema naenegi. Mingisugust walet ega paha asja tema ei sallinud, vaid teenis diglase tööga oma leiba. Koht, mis ta käes oli, ei olnud mitte ta oma vaid ta maksis ta eest renti mõisa. Seda teame ju igaüks, et rendikoha pidajad ialgi kes teab kui rikkaks ei vodi saada. Ta waatas oga selle päälle kõige enam, et inimene tubli töötaja on.

Nagu ütlesin, oli kula mõnigi mees, kellele Maret meeles pärast oli. Meil on isearanis kahe mehega tegemist. Esimene oli üks peremees, nimega Saak, kes alles kaunis noor ja poissmees oli. Tema oli oma silma Maret pääle wisanud. Teine oli üks sulane, nimega Mart, osav ja truu oma teenistuses. Temale oli ka Maret üliwâga armas.

Ühel pühapäeval pärast lounat oli kula koolitoas lugemine. Maret läks sinna. Ka su-